

انقلابی برای یک‌زیست آسمانی

صحنه کشانند و سینه سوخته فرزندان پایه‌هه انقلاب را در پر ابر سربه‌های داغ شیطان نهادند تا نام اسلام بماند و نهج البلاعه همچنان بدرخشد و فرمان امام بر زمین نماند، بر سیره‌ای گام نهند که روزی مظہر و نماد طاغوت بود. راستی وظیفه یک جوان ۲۶ ساله آرمان‌گرا در برخورد با چنین مظاہری چیست؟ این پرسش را آیت‌الله شهید دکتر بهشتی چنین می‌گوید: «انقلاب ما انقلاب آرمان‌هast نه انقلاب تسليم واقعیت‌ها»

چهارم

پایانی ترین فراز سخن اگر بخواهد حرفی را برای گفتن داشته باشد، چیزی نیست جز آرزوی مبارزان حقیقی این انقلاب و سجدۀ کنندگان بر سجاده خون و شهادت؛ آرزویی که بیش از هزار سال بر سینه داغدار شیعه نشسته بود و در سرزمین کسری و هخانمش که نماد طاغوت بودند، با شکستن چهارده کنگره طاغوتی و پس از ۱۴ قرن تحقق یافت؛ آرزویی که جز پیامبر خدا و امیر عدالت و تقوای در مدت زمانی کوتاه هیچ یک از امامان و بزرگان دیگر بر عملی نمودن آن موفق نشدند. این سرمایه و افتخار باعظمت که مقدمه «امت واحده مهدوی» است در اوچ شرف، سربلندی و جاودانگی قرار دارد. آن چنان که امروز همه اسلاف نمرود، فرعون، قیصر و چنگیز آتشی برای حکومت عشق فراهم اورده‌اند، حال آن که تا حقیقت مولای غایب از نظر در پیش ماست، آتش بر ما سرد است و گلستان.

«باراله! این انقلاب اسلامی را مقدمه انقلاب حضرت بقیة‌الله‌الاعظم در جهان بشریت قرار ده»

این دعای آسمانی حضرت روح‌الله همچنان بر سجاده نیاز و قوت مناجات ملت ما جاری است، تا این چنین است، نهضت خمینی پایدار است آنچنان که امت نسخه چنین می‌گویند: «خدایا خدایا تا انقلاب مهدی از نهضت خمینی محافظت بفرما»

سیدبیرون

از انقلاب سخن گفتن، کاری آسان نیست. از آن جهت که برای روشن ساختن فردای نسل پرورش یافته در صلح و ثبات، برآسان ارمان‌ها و شماره‌های انقلابی باید با دقت تمام، همه زوایا و عناصر مؤثر دوران انقلابی را ترسیم کرد. کاری که شاید ده‌ها هنرمند و نویسنده با همکاری و همدلی و همفرکری و کار مستمر ده ساله، توانند خسته یکی از زوایای پنهان آن را از میان صدها زاویه مخفی نشان دهند. انقلاب حادثه نبود، یک قطعه زرین و آسمانی بود که به سان معجزه می‌مانست و در میان همه باورهای دیگر شده به گروههای سیاسی ملحد که یامهره شرق بودند و یا عروسک غرب، از ید پیضای روح الله الموسوی الخمینی درخشید و همه چشم‌ها را خیره کرد. تا آن جا که هیچ دیده بینایی در عالم شیطانی غرب، هنوز از زمان درخشش آن خواب آسوده‌ای را بر خود ندیده است. تا این نور می‌درخشد، شیطان شب پرست عالم یعنی غرب و مظهر آن یعنی امریکا در سیزی با ماست و این سیزی همان سیزی شیطان و خدا، سیزی زشتی و زیبایی و سیزی ظلمت و نور است. سیزی که در طلیعه فجر انقلاب بر همه عالم سیطره یافت و نور امید را بر قلوب مستضعفان عالم تاباند. باورش سخت است اما برای این بود که خمینی عزیز فرمود: «انقلاب ما انفجار نور بود».

سوم

انقلاب پیروز شد و این پیروزی مرهون تلاش پایه‌هنه و بیغوله نشین‌ها بود. انقلابی که بار اصلی آن روی دوش محرومان و فقرا بود، انقلابی برخاسته از متن توهده‌های پایه‌هنه و بیچاره. شعارها آن چه نشان می‌دادند همه رهایی ملت از محرومیت و ظلم و رفع «فقر» و «فساد» و «فاسدله طبقاتی» بود. مبارزان و مجاهدان از قرآن می‌گفتند و از نهج‌البلاغه، «منزل» و «منصب» و «مرکب» نشانه‌های دنیاگی بودند و مظہر طاغوت و ظلم. نکندا مرور همان مجاهدان حامی فقرا که با نام آفتابی نهج‌البلاغه محروم را به

اول اگر چه در سخن آخر کلمات به آخر می‌رسند، اما در این سطور اندک می‌خواهیم بگوییم که ما هنوز در آغاز راهیم؛ در آغاز حرکتی عظیم، در آغاز یک زیست آسمانی؛ در آغاز یک خیزش جهانی. به برگه‌های دفترچه خاطرات انقلاب که نگاه می‌کنیم، هر چه می‌بینیم، حادثه‌ها و طوفان‌هایی است که کشته انقلاب همه آنها را پشت سر گذاشته است، بی‌هیچ آسیب و گزندی؛ چرا که مردی از تبار نوح بر سکان سفینه انقلاب فرمان داد و راست قاتنان جاودانه تاریخ، بی‌هیچ خوف و هراسی بر افق نورانی خورشید در پس ابر چشم دوختند. انقلاب اسلامی ایران در این سال زیبا به ۲۶ سالگی خود می‌رسد؛ ۲۶ سالی که هزاران روز سخت و تلخ و پیروزمند و شیرین را گذرانده و در ۹۶۰ روز پرتلاطم به نقطه ثمردهی و زمان باردهی خود رسیده است.

انقلابی جوان و کم‌نظری که شاید بتوان در میان همه انقلاب‌های تاریخ آن را با استعدادترین و قدرتمندترین جوان مرد انقلابی نامید، انقلابی نسخه و استوار. انقلاب جوان و نهضت ۲۶ ساله اکنون در دستان سرنوشت‌ساز ترین ملت تاریخ بشریت است؛ در دستان نسلی پرشکوه و پرافتخار که همه وجودشان را برای خدا و خلق مستضعف عالم وقف نموده‌اند؛ نسلی که از ۱۵ خرداد ۴۲ تا ۱۵ خرداد ۶۸ را فقط شنیده و بحران‌ها و توطنه‌ها را در کتاب‌ها و نوشته‌ها دیده است. این نسل باید به سلاح ایمان، اخلاص، علم و عمل مجهز باشد و خود را مهیا دوراندیشی معمار انقلاب اسلامی نماید. همان دور اندیشه‌ی پیر و مقنای انقلاب که در آخرین لحظه‌های عمر آسمانی اش به همه نسل‌های انقلابی چنین فرمود: «کمر بند‌هایتان را محکم بیندید... با بعض و کینه بر دشمنان تان بنگردید... به سلاح علم و ایمان مجهز شوید... فردا روز امتحان دیگری است... همه ما مکلف به ادای تکلیفیم نه مأمور به نتیجه... اسلام همه قلل رفیع عالم را فتح خواهد کرد».